KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1503/2006

av den 28 september 2006

om tillämpning och ändring av rådets förordning (EG) nr 1165/98 om konjunkturstatistik när det gäller variabeldefinitionerna, variabelförteckningen och frekvensen för sammanställning av data

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1165/98 av den 19 maj 1998 om konjunkturstatistik [1], särskilt artikel 17 b–d, och

av följande skäl:

(1) Genom förordning (EG) nr 1165/98 fastställdes gemensamma regler och variabler för produktionen av kortperiodisk konjunkturstatistik i gemenskapen.

(2) Genom förordning (EG) nr 1158/2005 infördes nya variabler och nya skyldigheter för medlemsstaterna i fråga om datainsamling.

(3) Därför måste såväl tillämpningsåtgärder som ändringar antas till förordning (EG) nr 1165/98 när det gäller variabeldefinitionerna, variabelförteckningen och frekvensen för sammanställning av data.

(4) Kommissionens förordning (EG) nr 588/2001 av den 26 mars 2001 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 1165/98 om konjunkturstatistik beträffande variabeldefinitioner [2] bör därför ersättas av denna förordning.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för det statistiska programmet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Variabeldefinitioner

1. Definitionerna av de variabler som fastställs i bilagorna A–D till förordning (EG) nr 1165/98, variablernas ändamål och egenskaper samt hur de relevanta indexen skall beräknas anges i bilaga I till denna förordning.

2. Medlemsstaterna skall börja tillämpa dessa definitioner vid insamlingen av statistiska uppgifter senast ett år efter det att den här förordningen trätt i kraft.

3. Senast vid nästa ändring av basåret enligt artikel 11 i förordning (EG) nr 1165/98 skall dessa definitioner tillämpas fullt ut.

4. Medlemsstaterna skall se till att de befintliga statistiska uppgifter som omfattas av förordning (EG) nr 1165/98 revideras genom omräkning eller skattning så att de överensstämmer med dessa definitioner.

5. Varje medlemsstat skall på kommissionens begäran lämna all relevant information om de statistiska uppgifternas överensstämmelse med definitionerna i bilaga I till denna förordning. En variabel vars resultat inte avviker mer än 0,2 % från resultaten för en variabel som motsvarar variabeldefinitionen i bilaga I skall anses som överensstämmande.

Artikel 2

Ändringar av förordning (EG) nr 1165/98

Bilaga B till förordning (EG) nr 1165/98 skall ändras på det sätt som anges i bilaga II till den här förordningen.

[1] EGT L 162, 5.6.1998, s. 1. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1158/2005 (EUT L 191, 22.7.2005, s. 1).

[2] EGT L 86, 27.3.2001, s. 18.

Artikel 3

Upphävande

Förordning (EG) nr 588/2001 skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen skall tolkas som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 4

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 september 2006.

På kommissionens vägnar
Joaquín ALMUNIA
Ledamot av kommissionen

BILAGA I

DEFINITION AV VARIABLERNAS ÄNDAMÅL OCH EGENSKAPER

Variabel: 110 Produktion

Ändamålet med produktionsindexet är att mäta ändringar i producerad volym med täta och regelbundna mellanrum, vanligtvis varje månad. Det ger ett mått på volymutvecklingen av förädlingsvärdet under en viss referensperiod ([1]).

Produktionsindexet är ett teoretiskt mått; det måste approximeras med något praktiskt mått.

Förädlingsvärdet till baspriser ([2]) kan beräknas från omsättningen (exklusive moms och andra liknande avdragsgilla skatter som är direkt knutna till omsättningen), plus kapitaliserad produktion, plus andra rörelseintäkter plus eller minus lagerförändringar, minus inköp av varor och tjänster, minus andra varuskatter som är knutna till omsättningen men inte avdragsgilla, plus eventuella produktsubventioner.

Inkomster och utgifter som klassificeras som finansiella eller extraordinära i företagets bokföring ingår inte i förädlingsvärdet.

Produktsubventioner ingår således i förädlingsvärdet till baspriser, men däremot inga produktskatter.

Förädlingsvärdet beräknas brutto, eftersom värdejusteringar (t.ex. avskrivningar) inte dras av.

Anm.: Indirekta skatter kan delas in i tre grupper.

i) Den första omfattar moms och andra avdragsgilla skatter som är direkt kopplade till omsättningen men som inte räknas in i omsättningen. Dessa skatter uppbärs successivt av företaget och betalas fullständigt av slutanvändaren.

ii) Den andra gruppen är alla andra skatter och avgifter på produkter som inte är antingen 1) kopplade till omsättningen och icke-avdragsgilla eller 2) produktskatter som inte är kopplade till omsättningen. Här ingår skatter och tullar på import och skatter på produktion, export, försäljning, överlåtelse, uthyrning eller leverans av varor och tjänster eller till följd av att varorna och tjänsterna används för egen konsumtion eller egen kapitalbildning.

iii) Den tredje gruppen omfattar övriga produktionsskatter, dvs. alla skatter som företag åläggs som en följd av sina produktionsaktiviteter, oberoende av mängden eller värdet av producerade eller sålda varor och tjänster. Det kan vara skatter på anställning av arbetskraft, ägande eller bruk av mark, byggnader och andra produktionsmedel.

Den teoretiska formeln för produktionsindexet (Q) är ett volymindex av Laspeyres-typ:

$$Q_t^L = \frac{\sum_{i=1}^{N} p_{i,0} \times q_{i,t} - \sum_{j=1}^{M(t)} a_{j,0} \times \delta_{j,t}}{\sum_{i=1}^{N} p_{i,0} \times q_{i,0} - \sum_{j=1}^{M(0)} a_{j,0} \times \delta_{j,0}}$$

där *q* – producerad mängd, *p* – pris på produkten, *a* – pris på insatsmaterial och δ – mängd insatsmaterial, *i* – en av N varor, *j* – ett av M insatsmaterial, 0 – basperiod, *t* – innevarande period.

([1]) Den vanliga uppfattningen om ett ”produktionsindex” som ett mått på utvecklingen av förädlingsvärdet motsäger definitionen av ”produktion” i nationalräkenskaperna eller statistiken över företagsstrukturer, men är icke desto mindre den term som traditionellt används inom denna gren av företagsstatistiken. Termen ”förädlingsvärdesindex” används aldrig i praktiken. Eftersom indexet följer produktionens utveckling i fasta priser används ibland termen ”produktionsvolymindex”. Termen ”produktionsindex” används alltid här som ett kvantitetsindex, dvs. i fasta priser.

([2]) Produktionen och därmed förädlingsvärdet anges i baspriser i ENS 95. I baspriset ingår inga produktskatter, men däremot andra produktionsskatter till skillnad från det tidigare använda förädlingsvärdet till faktorkostnad. Om man inte har tillgång till förädlingsvärdet till baspriser, t.ex. från statistiken över företagsstrukturer, kan bruttoförädlingsvärdet till faktorkostnad användas som ersättningsvärde.

De uppgifter som krävs för sammanställning av ett sådant index finns dock inte tillgängliga på månadsbasis. I praktiken är lämpliga approximationer för att interpolera indexen följande:

— Interpolering med bruttoproduktionsvärdet (deflaterat).

— Interpolering med volym.

— Interpolering med omsättning (deflaterad).

— Interpolering med arbetsinsats.

— Interpolering med råmaterialinsats.

— Interpolering med energiinsats.

Beroende på vilken approximationsmetod som används bör produktionsindexet anpassas till

— variationer i typ och kvalitet i råvaror och insatsmaterial,

— förändringar i lager av färdiga varor samt pågående tillverkning eller utförande av varor och tjänster,

— förändringar i tekniska förhållanden mellan insats och resultat (processmetoder),

— tjänster som har anknytning till förädlingsvärdet, såsom montering av produktionsenheter, installationer, reparationer, planering, konstruktion eller framtagning av dataprogram.

Variabel: 115 Produktion av byggnader

Variabel: 116 Produktion av anläggningar

Ändamål och egenskaper för indexen för variabel 110 (produktion) gäller även för indexen för variablerna om produktion av byggnader respektive anläggningar.

Uppdelningen av produktionen mellan byggnader respektive anläggningar bygger på klassifikationen av byggnadsverk (CC). Ändamålet med dessa index är att visa hur förädlingsvärdet utvecklas för bägge avdelningarna inom byggsektorn, dvs. byggnader och anläggningar. Indexen beräknas genom att basuppgifterna (deflaterat resultat, arbetade timmar, byggnadslov) knyts till produkter i CC, varpå produktindexen aggregeras i enlighet med CC till avdelningsnivå.

Variabel: 120 Omsättning

Ändamålet med omsättningsindexet är att visa hur marknaden för varor och tjänster utvecklas.

Omsättningen [1] omfattar det totala belopp som observationsenheten fakturerat under referensperioden, och detta motsvarar marknadsmässig försäljning av varor eller tjänster till tredje man. Omsättningen inbegriper också alla andra kostnader (frakt, förpackning osv.) som förs vidare till kunden, även om dessa kostnader anges separat i fakturan.

Omsättningen är exklusive moms och andra liknande avdragsgilla skatter som är direkt knutna till omsättningen, samt alla skatter och avgifter på de varor eller tjänster som faktureras av enheten.

Prisnedsättningar och rabatter samt värdet av returnerade förpackningar måste dras av. Prisnedsättningar, rabatter och bonusar som senare beviljas kunden, t.ex. i slutet av året, beaktas inte.

Intäkter som klassificeras som övriga rörelseintäkter, finansiella intäkter och extraordinära intäkter räknas inte in i omsättningen. Enligt denna definition ingår vanligtvis följande:

— Försäljning av tillverkade produkter.

— Försäljning av produkter som tillverkats av underleverantörer.

— Försäljning av varor som köpts in för återförsäljning i samma skick som de köpts in.

— Fakturerade tjänster.

— Försäljning av biprodukter.

— Fakturerade kostnader för förpackning och frakt.

— Fakturerade timmar som utförts för tredje part för underentreprenad som endast omfattar arbete.

— Fakturerad montering, installation och reparation.

[1] Begreppen ”omsättning” och ”försäljning” används ofta som synonymer i samband med konjunkturstatistik.

— Fakturerade delbetalningar.

— Fakturerad utveckling av dataprogram och licenser för dataprogram.

— Försäljning av levererad el, gas, värme, ånga och vatten.

— Försäljning av avfall och skrot.

— Produktsubventioner ([1]).

Följande undantas vanligen, med förbehåll för hur ”övriga rörelseintäkter, finansiella intäkter och extraordinära intäkter” behandlas i bolagets bokföring ([2]):

— Moms och andra liknande avdragsgilla skatter som är direkt knutna till omsättningen, samt alla skatter och avgifter på de varor eller tjänster som faktureras av enheten.

— Provision.

— Hyra.

— Hyra för egna produktionsenheter och maskiner om de används av tredje part.

— Hyra för bostäder som bolaget äger.

— Intäkter från licensavgifter.

— Intäkter från personalfaciliteter (t.ex. från en företagsmatsal).

— Leveranser av varor och tjänster inom observationsenheten.

— Försäljning av egen mark och fasta anläggningstillgångar.

— Försäljning eller hyra av egen egendom.

— Försäljning av aktier.

— Ränteintäkter och utdelningar.

— Övriga extraordinära intäkter.

Ovanstående poster kan tas med om de genererar omsättning på observationsenhetens huvudsakliga verksamhetsområde.

Variabel: 121 Inhemsk omsättning

Variabel: 122 Exportomsättning

Ändamålet och egenskaperna för indexet för variabel 120 (omsättning) äger också tillämpning på indexen för distinktionen mellan inhemsk omsättning och exportomsättning.

I indexen för inhemsk omsättning och exportomsättning skall omsättningen delas upp efter produktens första destination utgående från när varan eller tjänsten byter ägare (oavsett om en vara samtidigt rör sig fysiskt över en gräns eller ej). Destinationen bestäms som det land där den tredje part som köpt varan eller tjänsten är bosatt. Den inhemska marknaden definieras som tredje parter bosatta på samma nationella territorium som observationsenheten. Exportomsättningen delas dessutom upp i omsättning inom euroområdet (122z) respektive övriga länder (122x).

Variabel: 123 Försäljningsvolym

Försäljningsvolymen motsvarar värdet av omsättningen i fasta priser och är alltså ett kvantitetsindex. Det kan beräknas som omsättning i löpande priser, deflaterad av försäljningsdeflatorn, eller som ett kvantitetsindex som härleds direkt ur mängden sålda varor.

Uppgifterna om försäljningsvolym (variabel 123) kan användas i stället för försäljningsdeflatorn (variabel 330) i bilaga C (Detaljhandel och reparation) till förordning (EG) nr 1165/98.

([1]) Om produktsubventionerna är svåra att mäta kan de utelämnas vid beräkningen av index över tid.
([2]) Nationella redovisningsregler bör användas som riktlinjer för vad som skall tas med och inte tas med.

Variabel: 130 Orderingång

Ändamålet med orderingångsindexet är att visa efterfrågeutvecklingen på varor och tjänster som ett mått på den framtida produktionen. Indexet är också lämpligt för att visa om efterfrågan härrör från den inhemska marknaden eller exportmarknaden.

En order definieras som värdet av avtalet mellan en producent och en tredje part om leverans av varor och tjänster från producenten. Ordern accepteras om det enligt producentens bedömning finns tillräckliga grunder för ett giltigt avtal.

Nya order avser varor och tjänster som skall levereras från observationsenheten, inklusive order från underentreprenörer.

Följande skall dras av från ordervärdet:

— Moms och andra liknande avdragsgilla skatter som är direkt knutna till omsättningen.

— Alla skatter och avgifter på de varor eller tjänster som enheten kommer att fakturera.

— Prisnedsättningar och rabatter, om de ges i orderögonblicket, samt värdet på förpackningar som vanligen returneras efter leverans.

Order från föregående perioder som avbeställts under referensperioden skall inte subtraheras från orderingången, och indexet för föregående perioder skall inte revideras på grund av avbeställningar.

Värdet på orderingången inbegriper också alla andra kostnader (frakt, förpackning osv.) som belastar kunden, även om dessa kostnader anges separat i fakturan.

Variabel: 131 Orderingång hemmamarknad

Variabel: 132 Orderingång exportmarknad

Ändamålet och egenskaperna för indexet för variabel 130 (orderingång) äger också tillämpning på indexen för distinktionen mellan orderingången på hemmamarknaden respektive exportmarknaden.

Indexen för orderingång på hemmamarknaden respektive exportmarknaden skall delas upp efter orderns ursprung, utgående från när varan eller tjänsten byter ägare. Orderns ursprung är det land där beställaren är bosatt. Hemmamarknaden definieras som beställare som är bosatta på samma ekonomiska territorium (se definitionen av ekonomiskt territorium i slutet av denna bilaga) som observationsenheten. Orderingången på exportmarknaden delas dessutom upp i beställningar från länder inom euroområdet (132z) respektive orderingång från alla andra länder (132x).

Variabel: 210 Antal sysselsatta

Ändamålet med indexet över antal sysselsatta är att mäta sysselsättningen i tillverkningsindustrin, byggsektorn och tjänstesektorn.

Antal sysselsatta definieras som det totala antalet personer som arbetar i observationsenheten (inbegripet arbetande ägare, delägare som regelbundet arbetar i enheten samt obetald familjearbetskraft), samt personer som arbetar utanför enheten men tillhör den och får betalt av den (t.ex. försäljningsombud, leveranspersonal, reparatörer och underhållspersonal). I antal sysselsatta inräknas även personer som är frånvarande under kortare tid (t.ex. på grund av sjukledighet, semester eller särskild ledighet) och även strejkande, men inte dem som är frånvarande på obestämd tid. Här ingår också deltidsarbetande som räknas som sådana enligt lagen i det aktuella landet och som hör till företagets avlönade personal, samt säsongsarbetande, lärlingar och avlönade hemarbetande.

I antalet sysselsatta ingår inte personal som tillhandahålls enheten av andra företag, personer som utför reparations- och underhållsarbeten i observationsenheten för andra företags räkning eller de som fullgör obligatorisk militärtjänstgöring.

Med obetald familjearbetskraft avses personer som bor tillsammans med enhetens ägare och arbetar regelbundet för enheten men inte har något anställningskontrakt och inte får något fastlagt belopp för det arbete de utför. Detta omfattar endast de personer som inte är löneanställda vid en annan enhet där de har sin huvudsysselsättning.

Enligt denna definition ingår följande kategorier:

— Alla avlönade anställda, inklusive (förutsatt att de står med på lönelistan)

  — hemarbetande,

  — lärlingar och praktikanter,

  — avlönade arbetande ägare och avlönade familjemedlemmar,

— tillfälligt frånvarande personer (föräldraledighet, sjukledighet, strejk, lockout osv.) under en begränsad period,

— deltidsarbetande,

— tillfälligt anställda,

— säsongsanställda,

— Icke avlönade personer, t.ex.

— oavlönade arbetande ägare,

— oavlönade familjemedlemmar ([1]).

Följande kategorier ingår inte:

— Personal från bemanningsföretag (utom för den näringsgren där bemanningsföretag hör hemma).

— Personer på icke tidsbegränsad ledighet (t.ex. långtidssjukskrivning, militärtjänstgöring eller civiltjänstgöring).

— Personer som utför reparations- eller underhållsarbete för en annan observationsenhets räkning samt annan personal som är inlånad från andra observationsenheter.

— Familjemedlemmar som är löneanställda vid en annan enhet där de har sin huvudsysselsättning.

Antalet sysselsatta bör fastställas som ett representativt antal för referensperioden.

Variabel: 211 Antal anställda

Antalet anställda används som en tillfällig approximation av antalet sysselsatta.

Antalet anställda definieras som antalet personer som arbetar för en arbetsgivare, som har ett anställningsavtal och som erhåller kompensation i form av lön, arvode, gratifikationer, ackordslön eller naturaförmåner.

Ett anställningsförhållande föreligger endast när det finns en överenskommelse, formell eller informell, mellan ett företag och en person, normalt frivilligt ingången av bägge parter, enligt vilken personen arbetar för företaget mot ersättning kontant eller in natura.

En arbetstagare anses vara löntagare vid en viss enhet om han eller hon får lön från enheten, oavsett var arbetet utförs (i eller utanför produktionsenheten). Personal från ett bemanningsföretag anses vara anställda av bemanningsföretaget och inte av den enhet (kund) hos vilken de arbetar.

Enligt denna definition ingår följande kategorier:

— Avlönade arbetande ägare.

— Studerande som har gjort ett formellt åtagande om att bidra till enhetens produktionsprocess mot ersättning och/eller utbildning.

— Anställda som anställts enligt ett avtal som utformats särskilt för att uppmuntra rekrytering av arbetslösa.

— Hemarbetande, förutsatt att det finns en uttrycklig överenskommelse om att den hemarbetande skall avlönas på grundval av utfört arbete och förutsatt att de är upptagna på lönelistan.

Antalet anställda inbegriper deltidsarbetande, säsongsarbetande, strejkande och kortvarigt frånvarande, men inbegriper inte personer som är frånvarande under lång tid.

Antalet anställda inbegriper inte volontärer.

Antalet anställda bör fastställas som ett representativt antal för referensperioden.

([1]) Oavlönade familjemedlemmar har tagits med av principskäl, även om tillförlitliga uppgifter kan vara svåra att få tag i.

Variabel: 220 Antal utförda arbetstimmar

Ändamålet med indexet över antal utförda arbetstimmar är att mäta utvecklingen i volymen på utfört arbete.

Det totala antalet utförda arbetstimmar utgör det sammanlagda antalet timmar som faktiskt arbetats för observationsenhetens produktion under referensperioden [1].

I denna variabel ingår inte timmar som avlönats men som i själva verket inte arbetats, t.ex. under semester, helgdagar eller sjukledighet. Här ingår inte heller måltidsraster eller restid mellan hemmet och arbetsplatsen.

I variabeln ingår timmar under vilka det faktiskt arbetas under normal arbetstid, övertid, tid som tillbringas på arbetsplatsen med uppgifter som förberedelser inför arbetet, samt tid som motsvarar kortare vilopauser på arbetsplatsen.

Om det exakta antalet faktiskt utförda arbetstimmar inte är känt, kan det uppskattas med utgångspunkt i det normala antalet arbetstimmar och den genomsnittliga frånvaron (sjukdom, föräldraledighet osv.).

Enligt denna definition ingår följande:

— Det totala antalet faktiskt utförda arbetstimmar

  — under normal arbetstid,

  — övertid, både betald och obetald [2],

  — under nätter, söndagar och allmänna helgdagar.

— Tid som ägnas åt uppgifter som förberedelser inför arbetet, preparering, underhåll och rengöring av verktyg och maskiner samt ifyllande av arbetssedlar och arbetsrapporter.

— Tid som tillbringats på arbetsplatsen men då inget arbete utförts på grund av t.ex. maskinstopp, olyckor eller tillfällig arbetsbrist, men för vilken betalning sker i enlighet med anställningsavtalet.

— Korta vilopauser på arbetsplatsen, t.ex. kafferaster.

Följande ingår inte:

— Timmar som betalas men inte arbetas på grund av ledighet, sjukdom, olyckor, strejker, lockouter, permittering osv.

— Tid för måltidsraster.

— Restid mellan hemmet och arbetsplatsen.

Variabel: 230 Bruttolöner

Ändamålet med bruttolöneindexet är att mäta hur lönekostnaderna utvecklas.

Bruttolöner definieras som den totala ersättningen, kontant eller in natura, som skall betalas till alla personer på lönelistan (inklusive hemarbetande) som ersättning för det arbete de utfört under redovisningsperioden, oavsett om betalning sker på grundval av arbetad tid, produktion eller ackord och oavsett om betalningen sker regelbundet eller ej.

I bruttolönerna ingår värdet av alla sociala avgifter, inkomstskatt o.d. som skall betalas av den anställde även om det i praktiken är arbetsgivaren som drar av dem och betalar dem direkt till socialförsäkringssystem, skattemyndigheter o.d. för den anställdes räkning. I bruttolönerna ingår däremot inte sociala avgifter som arbetsgivaren skall betala.

Bruttolönerna omfattar alla gratifikationer, bonusar, särskilda utbetalningar, trettonde månadslöner, avgångsvederlag, logi-, transport-, levnadskostnads- och familjetillägg, dricks, provision, styrelse- och mötesarvoden osv. som de anställda får, samt skatter, sociala avgifter och andra belopp som de anställda skall betala och som arbetsgivaren drar av direkt från lönen.

Betalningar för personal från bemanningsföretag ingår inte i bruttolöner.

---

[1] Summan av utförda arbetstimmar kan approximeras med antal timmar som de anställda arbetat, åtminstone inom industrin.

[2] Uppgifter om obetalt övertidsarbete är svåra att få fram i vissa medlemsstater, men av princip skall det ändå räknas med.

Enligt denna definition ingår följande:

— All grundlön som betalas ut regelbundet.

— Högre lön för övertid, nattskift, helgarbete o.d.

— Alla tillägg, gratifikationer och bonusar som betalas av arbetsgivaren såsom

  — levnadskostnads-, bostads-, lokal- eller utlandstillägg,

  — kosttillägg,

  — tillägg för resor till och från arbetsplatsen,

  — semesterersättning, trettonde månadslön,

  — ersättningar som faktiskt utbetalas för outtagen semester,

  — produktions- och produktivitetsbonusar,

  — extra tillägg för extrema arbetsförhållanden som damm, smuts, höga eller låga temperaturer, rök, risk o.d.,

  — särskilda utbetalningar till anställda som lämnar företaget, om dessa utbetalningar inte är knutna till ett kollektivavtal,

  — bonusar för förslag till förbättringar och patentavgifter som betalas till anställda,

  — styrelsearvoden,

  — familjetillägg som betalas av arbetsgivaren enligt kollektivavtal.

— Provision.

— Värdet av bonusaktier som delas ut gratis till anställda.

— Betalningar från arbetsgivaren till arbetstagarna via system för olika former av sparande o.d.

— Skatter, sociala avgifter och andra belopp som skall betalas av de anställda och som arbetsgivaren drar av.

— Naturaförmåner.

Följande ingår inte:

— Lagstadgade sociala avgifter som arbetsgivaren skall betala.

— Sociala avgifter enligt kollektivavtal och anställningsavtal och på frivillig grund som arbetsgivaren skall betala.

— Tillräknade kollektiva avgifter (sociala avgifter som betalas direkt av arbetsgivaren).

— Bidrag som betalas till anställda för inköp av verktyg, utrustning och särskilda kläder som krävs för arbetet eller den del av deras lön som de enligt anställningsavtalet skall anslå till sådana inköp.

— Skatter som betalas av arbetsgivaren för utbetalda bruttolöner.

— Ersättning till anställda för resekostnader, flyttkostnader, dubbel bosättning, hotell- och representationskostnader samt telefonkostnader o.d. i samband med arbete.

— Kostnader för yrkesutbildning (fortbildning), utom lärlingslöner.

— Lön som arbetsgivaren fortsätter att betala i händelse av sjukdom, olycksfall i arbetet, föräldraledighet eller arbetstidsförkortning.

— Andra arbetskraftskostnader som arbetsgivaren står för, t.ex.

  — rekryteringskostnader,

  — sociala utgifter såsom återbetalning av löpande utgifter för transport av anställda till och från arbetsplatsen, oavsett om transporten genomförs med företagets egna transportmedel eller av tredje part på företagets vägnar, betalningar till fackföreningsfonder.

— Aktieoptioner ([1]).

([1]) Att aktieoptioner inte har tagits med är främst av praktiska skäl som har att göra med svårigheterna att ta fram harmoniserade definitioner och insamling av uppgifter, även om optioner ofta anses utgöra en arbetsersättning som är direkt knuten till företagets resultat.

För värdering av naturaförmåner skall följande regel tillämpas: naturaförmåner som produceras av arbetsgivaren värderas till producentpris, medan naturaförmåner som köps in av arbetsgivaren värderas till marknadspris.

Variabel: 310 Producentpriser

Ändamålet med producentprisindexet är att mäta den månatliga utvecklingen i transaktionspriser för ekonomisk verksamhet.

Producentpriset på den inhemska marknaden för en ekonomisk verksamhet är ett mått på den genomsnittliga prisutvecklingen för alla varor och tillhörande tjänster som produceras i den verksamheten och som säljs på den inhemska marknaden. Indexet för exportmarknaden visar den genomsnittliga prisutvecklingen (omräknad till lokal valuta) för alla varor och tillhörande tjänster som produceras i den verksamheten och säljs på export. Sammantagna visar dessa två index den genomsnittliga prisutvecklingen för alla varor och tillhörande tjänster som produceras inom en viss verksamhet.

Det är helt avgörande att alla de av produkternas egenskaper som påverkar priset beaktas, inbegripet mängd sålda enheter, eventuell transport, rabatter, servicevillkor, garantivillkor och destination. Detaljnivån måste vara sådan att observationsenheten under senare referensperioder skall kunna identifiera produkten och uppge tillämpligt styckpris.

Följande regler gäller för prisuppgifter:

— Det pris som skall uppges är baspriset exklusive moms och liknande avdragsgilla skatter som är direkt knutna till omsättningen samt alla skatter och avgifter på varor och tjänster som faktureras av enheten, men medräknat eventuella produktsubventioner som producenten erhåller.

— Om transportkostnader ingår skall detta anges i produktbeskrivningen.

— För att prisrörelsernas utveckling skall framgå klart, skall priset vara det faktiska transaktionspriset och inte ett katalogpris.

— Producentprisindexet skall ta hänsyn till kvalitetsskillnader hos produkterna.

— Det pris som samlas in under period t skall avse order som bokförts under perioden t (beställningsögonblicket), inte det ögonblick då varorna lämnar fabriken.

— För producentpriser på exportmarknaden skall priset beräknas vid nationsgränsen fob (fritt ombord).

Indexet skall i princip avspegla genomsnittspriset under referensperioden. De insamlade uppgifterna kan i praktiken avse en viss dag mitt i referensperioden som bör fastställas som ett representativt värde för referensperioden. För produkter som har stor betydelse för ländernas ekonomi och vars prisutveckling åtminstone tidvis är instabil, är det viktigt att indexet verkligen avspeglar genomsnittspriserna.

Byggverksamhet

Producentprisindex för byggsektorn kan användas för att ge en uppfattning om byggkostnadsvariablerna. De är endast ett mått på utvecklingen av bostadsbyggnader, och omfattar alltså inte bostäder för institutionshushåll, andra byggnader än bostäder, markpriser och arkitektarvoden och andra arvoden. De avspeglar de priser som kunden betalar till byggföretaget. De återspeglar därför inte bara variationerna i kostnadsfaktorerna för byggnadsverksamhet, utan också ändringar i produktivitet och vinstmarginaler. Dessutom finns det en skillnad i tidsled mellan producentpriset och motsvarande produktionskostnader.

Tjänster

Samma definition gäller producentpriser för tjänster, med följande undantag:

— Producentpriser för tjänster skall ge en bild av prisutvecklingen för tjänster som tillhandahålls företagskunder.

— Referensperioden skall vara kvartal.

— Tjänster på både den inhemska marknaden och exportmarknaden skall omfattas.

— Det pris som skall mätas är transaktionspriset som avspeglar producentens intäkter för de produkter som faktiskt sålts till kunderna. Alla eventuella kundrabatter, tilläggsavgifter som kunderna måste betala osv. bör ingå. Eftersom priset avspeglar producentens intäkter skall priserna vara exklusive produktskatter, medan eventuella produktsubventioner skall medräknas.

Priset skall bokföras den dag då tjänsten tillhandahålls. Om tjänsten tillhandahålls under flera tidsperioder skall detta justeras på lämpligt sätt.

Variabel: 311 Producentpriser på inhemsk marknad

Variabel: 312 Producentpriser på exportmarknad

Ändamålet och egenskaperna för indexet för variabel 310 (producentpriser) äger också tillämpning på indexen för distinktionen mellan producentpriser på inhemsk marknad respektive exportmarknad.

Indexen för producentpriser på inhemsk marknad respektive exportmarknad förutsätter att separata producentprisindex sammanställs efter produktens destination. Destinationen är där den tredje part som beställt eller köpt produkten är bosatt. Den inhemska marknaden definieras som tredje parter bosatta på samma nationella territorium som observationsenheten. Producentpriser på exportmarknaden delas dessutom upp i producentpriser för produkter som exporteras till länder inom euroområdet (312z) respektive övriga länder (312x).

Variabel: 313 Enhetsvärdeindex

Enhetsvärdeindexet kan användas som en approximation för producentpriser på exportmarknaden och importpriser under förutsättning att det inte innebär någon väsentlig kvalitetsförsämring jämfört med specifika prisuppgifter.

I detta index beräknas enhetsvärde som värdet av försäljningen av en produkt, dividerat med såld mängd, vilket härleds ur utrikeshandelsuppgifter. Enhetsvärdet behandlas sedan som det genomsnittliga priset på produkten och indexet beräknas på samma sätt som för traditionella producentprisindex.

Variabel: 340 Importpriser

Ändamålet med importprisindexet är att mäta den månatliga utvecklingen i transaktionspriser för importerade varor som personer bosatta på hemmamarknaden har köpt på andra marknader än den inhemska. I ett första skede skall inga tjänster i anknytning härtill räknas med. Prisindexen skall visa prisrörelserna över tid för jämförbara varor.

Det är helt avgörande att alla de av produkternas egenskaper som påverkar priset beaktas, t.ex. mängd sålda enheter, eventuell transport, rabatter, servicevillkor, garantivillkor, ursprung och destination. Detaljnivån måste vara sådan att observationsenheten under senare referensperioder skall kunna identifiera produkten och uppge tillämpligt styckpris.

Exportmarknaden definieras som tredje parter som inte är bosatta på samma nationella territorium som observationsenheten. Den inhemska marknaden definieras som tredje parter bosatta på samma nationella territorium som observationsenheten.

Följande begränsningar gäller för prisuppgifterna:

— Hushållens, den offentliga sektorns och ideella organisationers import skall inte ingå.

— Den handelsordning och de statistiska förfaranden som skall användas är principen om specialhandel, och såväl normal import som import för aktiv förädling skall ingå. Import för reparationer skall inte ingå.

— Endast produkter inom avdelningarna C, D och E i CPA skall ingå. Tjänster i anknytning härtill skall inte ingå.

Följande regler gäller för prisuppgifterna:

— Det pris som skall användas är cif-priset (kostnad, försäkring och frakt) vid gränsen, exklusive alla de skatter och avgifter på varorna och tjänsterna som skall betalas av observationsenheten.

— Överföringar inom ett och samma företag skall räknas med, förutsatt att dessa överföringar grundar sig på marknadsbaserade eller marknadsorienterade priser, eller om marknadspriserna är insignifikanta.

— För att prisrörelsernas utveckling skall framgå klart, skall priset vara det faktiska transaktionspriset och inte ett katalogpris, vilket innebär att rabatter skall dras av från priset.

— För att prisindexet skall avspegla rena prisrörelser skall det i indexet tas hänsyn till kvalitetsskillnader hos produkterna.

— Andra prisbestämmande faktorer bör också behandlas konsekvent.

— Importen registreras när varorna byter ägare (dvs. när parterna bokför transaktionen).

— När äganderätten för båtar, flygplan och liknande överförs från en person i ett land utanför EU till en person i medlemsstaten i fråga betraktas detta som import.

Indexet skall i princip avspegla genomsnittspriset under referensperioden. De insamlade uppgifterna kan i praktiken avse en viss dag mitt i referensperioden som bör fastställas som ett representativt värde för referensperioden. För produkter som har stor betydelse för ländernas ekonomi och vars prisutveckling åtminstone tidvis är instabil, är det viktigt att indexet verkligen avspeglar genomsnittspriserna.

Importprisindex måste beräknas separat för varje land varifrån produkten sänds. Avsändarlandet bestäms i enlighet med tullförfarandena. Importpriserna delas dessutom upp i import från länder inom euroområdet (340z) respektive import från andra länder (340x).

Variabel: 320 Byggnadskostnader

Ändamålet med byggnadskostnadsindexet är att visa utvecklingen av entreprenörens kostnader för bygg- och anläggningsarbetet.

Komponentkostnadsindexet (materialkostnader och arbetskraftskostnader) visar prisutvecklingen för de produktionsfaktorer som används i byggsektorn.

Byggnadskostnadsindexet beräknas enligt följande:

$$I = \sum_{i=1}^{n} \left(w_i^M \times M_i + w_i^L \times L_i + \ldots \right)$$

där I – byggindex, M_i – materialkostnadsindex, L_i – arbetskraftskostnadsindex, w_i^M – viktning för material, w_i^L – viktning för arbetskraftskostnader.

Andra komponenter i byggnadskostnaderna är kostnader för anläggning och utrustning, transporter, energi och övriga kostnader. Arkitektarvoden ingår inte i byggnadskostnaderna.

Variabel: 321 Materialkostnader

Materialkostnadsindexet beräknas vanligen med hjälp av materialpriser. Materialpriserna bör utgå från faktiska priser, inte katalogpriser. Priserna bör bygga på ett urval av produkter och leverantörer. Priserna anges exklusive moms.

Variabel: 322 Arbetskraftskostnader

Arbetskraftskostnadsindexet bör omfatta löner och sociala avgifter för alla anställda. Sociala avgifter inbegriper: i) lagstadgade sociala avgifter som skall betalas av arbetsgivaren, ii) sociala avgifter som föreskrivs i kollektivavtal eller anställningsavtal eller som betalas på frivillig grund av arbetsgivaren samt iii) tillräknade kollektiva avgifter (sociala förmåner som betalas direkt av arbetsgivaren).

Variabel: 411 Byggnadslov: antal bostäder

Ändamålet med indexet över antal byggnadslov för bostäder är att visa den framtida utvecklingen av byggnadsverksamhet i termer av antal enheter.

Ett byggnadslov är ett tillstånd att börja arbetet med ett byggnadsprojekt. Tillståndet är alltså det sista skedet i planerings- och byggnadstillståndsprocessen från de offentliga myndigheternas sida innan arbetet startar.

Ett index som bygger på byggnadslov torde ge en god indikation på arbetsbelastningen för byggnadssektorn inom den närmaste framtiden, men det kan även hända att en stor andel byggnadslov inte utnyttjas eller att det förflyter lång tid mellan tillståndet och byggstarten.

Index över antal byggnadslov sammanställs för byggnader med en bostad och byggnader med två eller flera bostäder. En bostad är ett rum eller en rad rum med tillhörande utrymmen i en permanent byggnad eller strukturellt avskild del därav, som på grund av det sätt den byggts, ombyggts, renoverats e.d. är avsedd som privatbostad. Den skall ha separat tillgång till en gata (direkt eller via en trädgård eller tomt) eller ett gemensamt utrymme inuti byggnaden (trapphus, passage, galleria o.d.). Avskilda rum för boyta som är uppenbart avsedda att användas som en del av bostaden bör räknas som en del av bostaden. En bostad kan således bestå av separata byggnader på samma tomt, förutsatt att de är uppenbart avsedda för boende i samma privathushåll.

Variabel: 412 Byggnadslov: användbar golvyta i kvadratmeter eller alternativt mått på storleken

Ändamålet med indexet över byggnadslov för användbar golvyta är att visa den framtida utvecklingen av byggnadsverksamhet i termer av volym.

Ett byggnadslov är ett tillstånd att börja arbetet med ett byggnadsprojekt. Tillståndet är alltså det sista skedet i planerings- och byggnadstillståndsprocessen från de offentliga myndigheternas sida innan arbetet startar.

Ett index som bygger på byggnadslov torde ge en god indikation på arbetsbelastningen för byggnadssektorn inom den närmaste framtiden, med det kan även hända att en stor andel byggnadslov inte utnyttjas eller att det förflyter lång tid mellan tillståndet och byggstarten.

Detta index sammanställs efter antal kvadratmeter användbar golvyta i byggnader för vilka byggnadslov beviljats. Den användbara golvytan i en byggnad ([1]) mäts innanför ytterväggarna och omfattar inte

— ytor som är delar av byggnader (t.ex. ytor för väggar, bärande element och pelare, schakt och skorstenar),

— ytor som är avsedda för sidofunktioner (t.ex. pannrum, fläktrum, elcentraler osv.),

— passager (t.ex. ytor för trapphus, hissar eller rulltrappor).

Den del av den totala användbara ytan i en byggnad som används som bostad inbegriper ytan för kök, vardagsrum, sovrum och biutrymmen, källare samt gemensamma rum som används av bostadsenheternas ägare.

Andra mått får användas så länge som medlemsstaterna använder dem otvetydigt och konsekvent i enlighet med punkt c 1 i bilaga B till förordning (EG) nr 1165/98.

I förordning (EG) nr 1165/98 hänvisas till klassificeringen CC för ansökan om byggnadslov för olika typer av byggnader. Kategorin ”övriga byggnader” i förordning (EG) nr 1165/98 inbegriper följande kategorier i klassificeringen CC:

— Hotell och liknande byggnader.

— Byggnader för grossist- och detaljhandel.

— Byggnader för trafik och kommunikation.

— Industri- och lagerbyggnader.

— Byggnader för kulturell verksamhet, utbildning och hälso- och sjukvård.

— Andra lokalhus.

Variabel: 330 Försäljningspris (deflator)

Ändamålet för försäljningsdeflatorn är att justera omsättningen för prisändringarnas inverkan.

Försäljningsdeflatorn för detaljhandeln avser inte tillhandahållna tjänster utan sålda varor.

De priser som används för att beräkna deflatorn för en verksamhet beräknas som ett viktat medelvärde av de relevanta varuprisindexen för den verksamheten. Det är helt avgörande att alla de av produkternas egenskaper som påverkar priset beaktas, inbegripet mängden sålda enheter, eventuell transport, rabatter, garantivillkor och destination.

Detaljnivån måste vara sådan att observationsenheten under senare referensperioder skall kunna identifiera varan och uppge tillämpligt styckpris.

För att prisrörelsernas utveckling skall framgå klart, skall priset vara det faktiska transaktionspriset och inte ett katalogpris.

De insamlade prisuppgifterna skall i princip avspegla genomsnittspriset under referensperioden. De insamlade uppgifterna kan i praktiken avse en viss dag mitt i referensperioden som bör fastställas som ett representativt värde för referensperioden.

Definition av det ekonomiska territoriet

Det ekonomiska territoriet omfattar följande:

— Det geografiska territorium som administreras av en nationell regering och inom vilket personer, varor, tjänster och kapital rör sig fritt.

([1]) Definitionen av användbar golvyta är anpassad till klassifikationen av byggnadsverk, som i sin tur hänvisar till *Statistical Standards and Studies*, nr 40, Förenta nationerna, New York 1987, och *Statistical Standards and Studies*, nr 43, Förenta nationerna, New York 1994.

— Alla frizoner, inklusive frihamnslager och fabriker under tullkontroll.

— Det nationella luftrummet, territorialvattnet och den kontinentalsockel på internationellt vatten som landet har ensamrätt till.

— Territoriella enklaver, dvs. geografiska territorier som är belägna i utlandet och som i enlighet med internationella fördrag eller mellanstatliga konventioner utnyttjas av landets offentliga myndigheter (som ambassader, konsulat, militärbaser, forskningsstationer etc.).

— De olje- och naturgasfyndigheter etc. på internationellt vatten utanför landets kontinentalsockel som exploateras av enheter belägna i det ovan definierade territoriet.

Det ekonomiska territoriet omfattar inte följande:

— Exterritoriella enklaver (dvs. delar av landets egna geografiska territorium som används av andra länders offentliga organ, av Europeiska unionens institutioner eller av internationella organisationer genom internationella avtal eller mellanstatliga överenskommelser).

Denna definition är densamma som i punkterna 2.05–2.06 i Europeiska nationalräkenskapssystemet (ENS) 1995.

Skillnaden mellan inhemsk marknad och exportmarknad skall i samband med konjunkturstatistiken tolkas som medlemsstatens territorium. Definitionen kan komma att ses över i framtiden för att ta särskild hänsyn till europeisk och/eller monetär integration med beaktande av andra tillämpliga förordningar.

BILAGA II

Ändringar av förordning (EG) nr 1165/98

Bilaga B till förordning (EG) nr 1165/98 skall ändras på följande sätt:

Variabelförteckning

Texten under rubrik c) (Förteckning över variabler) skall ändras på följande sätt:

1. I punkt 1 skall variablerna 130 Orderingång, 135 Orderingång för byggnadsverksamhet och 136 Orderingång för anläggningsverksamhet utgå.

2. Punkterna 2 och 4 skall utgå.

Referensperiod

Det andra stycket under rubrik e) (Referensperioder) skall ersättas med följande:

”De medlemsstater vilkas förädlingsvärde i avdelning F i NACE under ett givet basår motsvarar mindre än 2 % av det totala förädlingsvärdet i Europeiska gemenskapen behöver endast använda en referensperiod på ett kvartal för variablerna 110, 115 och 116.”

Grad av noggrannhet

Texten under rubrik f) (Grad av noggrannhet) skall ändras på följande sätt:

1. Punkt 1 skall ersättas med följande:

”1. Variablerna 110, 210, 220 och 230 skall översändas på minst tvåsiffrig nivå i NACE Rev. 1.”

2. Punkt 2 skall utgå.

Tidsfrister för översändande av uppgifter

I punkt 1 under rubrik g) (Tidsfrister för översändande av uppgifter) skall variablerna 130, 135 och 136 och deras respektive tidsfrister utgå.